

[Statsministeren.]

Jeg tror, der er skabt et resultat, som vil give alle de nordiske lande bedre chancer for at gå ind i denne fremtid, end de ville have haft uden dette resultat.

Ivar Nørgaard: I mit første indlæg i eftermiddag gav jeg udtryk for forhåbningen om, at vi kunne møde styrkede op til forhandlingerne i Reykjavik efter en frugtbar meningsudveksling i denne sal i dag. Med vilje fremdrog jeg stort set kun de meget kritiske indvendinger, der var fremsat fra de private erhvervsorganisationer og en hel række borgerlige aviser, for dermed at give de medlemmer i salen, der måske endnu var ved at skifte standpunkt, chance for at give udtryk for, at deres opfattelse nu var så afklaret, at de også kunne tage afstand fra det, som de borgerlige blade og erhvervsorganisationerne så kraftigt har givet udtryk for i tidens løb.

Det forekommer mig, at regeringen som sådan — den har jo fået møde ved sin statsminister og sin handelsminister — helt klart har taget stilling, helt klart har accepteret dette embedsmandskompromis som et rigtigt og godt grundlag, og statsministeren og handelsministeren har begge udtrykt glæde ved dette resultat. Men jeg er ikke helt sikker på, at vi fuldt ud har fået en fyldestgørende meningsudveksling med de enkelte medlemmer her i salen, der stadig væk måtte nære synspunkter, som er blevet mangfoldiggjort i erhvervsorganisationernes blade og i den borgerlige presse.

Jeg forstod meget vel hr. Henry Christensens stærke motiv til at tage ordet her i dag og stærkt fremhæve, at det, der er tale om, er nuancer, for der var flere talere fra hr. Henry Christensens parti, som gav udtryk for i hvert fald nuancerede synspunkter. Det er heller ikke så forfærdelig længe siden, man fra hr. Henry Christensens parti fik en landsmødeudtalelse, som gik ud på, at det, regeringen og hele oppositionen i dag udtrykker glæde ved, er noget, der slet ikke burde kunne realiseres. Man vedtog på vestres landsrådsmøde, at der ikke måtte indgås bindende aftaler om en nordisk økonomisk union, så længe der var forhandlingsmuligheder over for fællesmarkedet. Jeg skal kun glæde mig over, at man har ændret standpunkt på dette område; men

den omstændighed, at hr. Per Møller var medforfatter og i dag stadig stiller spørgsmålet: hvorfor skal vi overhovedet underskrive en traktat? synes jeg beviser, at der stadig væk er nogen tvivl, især i partiet venstre.

Hvis jeg så skal vende mig til de bemærkninger, ordførerne og andre medlemmer har rettet til mig, vil jeg gerne først sige, at det vel ikke kan være i strid med principperne for en frugtbar meningsudveksling, at man trækker tingene frem, sådan som de rent faktisk er fremsat i virkeligheden. Hr. Haunstrup Clemmensen er så frygtelig utilfreds med — ja, jeg vil næsten sige forarget over, men jeg vil ikke gentage dette med, at han forekommer mig at ligne fru Emma Gad — hr. Haunstrup Clemmensen er hele tiden så forarget over, at man nævner tingene ved deres rette navn. Jeg har sagt, at erhvervsorganisationernes meget kraftige kritik af de forhandlinger, der var i gang, enten måtte bygge på ukendskab til de faktiske forhold eller måtte være fremført mod bedre vidende, og det kalder hr. Haunstrup Clemmensen for hoverende og en urimelig måde at omtale andre meninger på. Men sagen er jo den, hvad hr. Haunstrup Clemmensen uden tvivl også ved, at i samme periode, hvor de private erhvervsorganisationer beskrev, hvilke enorme omkostninger man ville komme til at pålægge dansk industri, dansk erhverv, hvis man gik ind i en nordisk toldunion, var dette erhvervslivs folk blevet orienteret af sin egen, af de herres partiers egen handelsminister om, at der naturligvis ville blive tale om toldsuspensioner; det vidste erhvervslivet godt, og alligevel opstillede man regnestykker, som om noget sådant ikke var tilfældet. Så må det enten være, fordi man fatter meget lidt, når man bliver orienteret af handelsministeren, eller fordi man taler mod bedre vidende.

Det er naturligvis et smukt træk ved handelsministeren, at han ligesom vil dække over disse meget skræppe holdninger fra erhvervsorganisationernes side ved at sige, at han ville henholde sig til hr. Haunstrup Clemmensens betegnelse af mine udtalelser. Hvis handelsministeren nu er i den situation, som jeg forstår handelsministeren er kommet i, at erhvervsorganisati-